

музиканти, художници, оратори дигатъ само прахъ въ живота си. И прахътъ е на мѣсто, защото помага за образуване на дъждовнитѣ капки. Дъждовнитѣ капки образуватъ калъта. Щомъ намѣри тази калъ, гениалниятъ майсторъ веднага я впрѣга на работа. Отъ калъта той прави хубави грънци. Следователно, ако отъ праха човѣкъ не може да образува дъждовни капки, ако отъ дъждовнитѣ капки не може да направи калъ и отъ калъта—хубави грънци, той не е гениаленъ майсторъ.

Мнозина искатъ да знаятъ, дали даденъ човѣкъ ги обича. Само гениалниятъ човѣкъ се обича, защото отъ праха той може да образува водни капки, отъ воднитѣ капки—калъ, а отъ калъта—хубави грънци. Следователно, който страда, безъ да може да си помогне, той е обикновенъ човѣкъ. Ако отъ праха и калъта, които имате, не можете да извадете една свѣтла постѣпка, вие сте обикновени хора. Щомъ е дошълъ на земята, човѣкъ трѣбва да бжде необикновенъ, да бжде скулпторъ—отъ праха и отъ калъта да вае красиви статуи за бждещето.

Нѣкои казватъ за себе си, че сж добри, че иматъ любовъ. Добротата и любовта се проявяватъ извънъ времето, а последствията имъ оставатъ въ времето. Всѣко нѣщо, което се проявява извънъ времето, е вѣчно, т. е. всѣкога пребждва. Проявеното, обаче, не пребждва всѣкога. Ако влѣзете въ освѣтенъ салонъ, вие виждате цѣлата обстановка: картини, ста-